

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

NUMMER 3 2005 34/107

TIDNING FÖR SNÄTTRINGE SK:S ORIENTERARE

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

Innehåll

- sid 3 Ungdomsklassen på 10-mila
- sid 4 Projekt Sportident
- sid 5 Jag en Skubbare
- sid 6 Litauens 5-dagars
- sid 9 SM – klassisk
- sid 10 SM – medeldistans och stafett
- sid 11 SM – natt
- sid 12 Rapport från Strömstad
- sid 15 Har du hört...
- sid 16 Vertex
- sid 20 Bohemia, Tjeckiska 5-dagars
- sid 24 4 frågor om Tjeckiska 5-dagars
- sid 25 Markatest
- sid 26 25-manna
- sid 28 EXBO-Deverot
- sid 29 Idrottsminister
- sid 29 Wanted
- sid 30 Halikko

REDAKTION *SNÄTTRINGE-Skubbaren*

Nadja Dahlström, nadja_d@hotmail.com

Sofia Persson, sofiapersson_b@hotmail.com

Erik Paulsson, ol_erik87@hotmail.com

Kristin Morén, kristinmoren@bredband.net

Leif Andersson

leif.andersson@programbyggarna.se

Anna Movin

Framsidan

Tjeckiska 5-dagars

Internet

<http://www.snattringesk.a.se>

Detta nummer sponsras av EO Print

Övriga sponsorer är: Deverot Fastighetsbyrå,

Snättringekiosken, Huga Fastigheter

Innehållet i denna tidskrift utgör inte i något avseende SSKs officiella ståndpunkt eller åsikt.

Vad händer här?

**God Jul
och
Gott Nytt År
önskar redaktionen**

**Nästa manusstop
22 mars**

Ungdomsklassen på tiomila -05

av Anna Movin

I år sprang två ungdomslag från Snättringe den stora kavlen innan det var dags för damerna och därefter herrarna att ge sig ut i skogen på jakt efter kontroller.

När vi kom till Täby på lördagsmorgonen möttes vi av en skylt som sa att parkeringsavgiften var hela 70 kronor. Den skylten upprörde nog många, mycket på grund utav att summan inte ens var nämnd i vare sig PM eller inbjudan. Uppgifter säger dock att om man kom dit några timmar senare, närmare bestämt klockan två på natten, hade priset sänkts med 100 %.

Den ovanliga parkeringsavgiften kanske inte stod med i PM men däremot fanns ett ovanligt förbud nedpräntat. Det var enligt PM förbjudet att röra ammunition som man träffade på i skogen. Att bryta mot förbudet kunde vara förenat med livsfara. En aning udda... Hur som helst var det nog ingen av

Snättringes ungdomar som kom i kontakt med granater eller något annat liknande.

Vi som sprang var: Niels, Harry, Patrik och Anna (jag) i lag 1 samt Alex, Jenny, Maria och Björn i lag 2. För andralaget gick det bra denna dag. De var 37 minuter efter segrarna från Halmstad/Löftan och hamnade på placeringen 191 av 320 fullföljande lag. Tyvärr var SSK lag 1 inte bland dessa 320 lag eftersom förstalaget oturligt nog blev felstämplat. Men, men, det är bara att bryta ihop och komma igen till nästa år.

Efter loppet väntade en busstransport till duscharna. Typiskt nog hade jag otroligt oflyt och det dröjde rejält länge innan jag duschad och fräsch återanlände till TC. Jag satte mig vid Snättringes gröna tält och åt min matsäck samtidigt som jag kunde konstatera att ungdomskavlen var över och att det var de storas tur att få leta kontroller.

Projekt Sportident

Under gymnasiet tredje år ska alla elever klara av en 100-poängskurs bestående av valfritt projekt som har anknytning till linjen man går. För att bryta av mot alla teoretiska kurser som jag annars läser valde jag att göra något mer praktiskt utav mitt projekt. Och eftersom jag är en riktig liten orienteringstok så tänkte jag att det måste ha något mer orientering att göra! Från början hade jag planerat att arrangera en orienteringsdag för skolan, men insåg efter några veckor att det blev lite ekonomiska problem för att få det att vara som en riktig orienteringstävling. Innan jag hade insett detta hade jag varit med på en av Sportidentträffarna med klubben för att lära min hur man tar hand om allt som behöver fixas till en tävling där Sportident ska användas. När min tidigare idé hade skrotats kom nästa! Jag ville använda mina nya kunskaper till projektet och Snättringe ska arrangera Staffett-DM i höst, så varför inte vara med och hjälpa till där? Efter att ha frågat Per Holgersson var jag nu med DM-gänget. Under våren har jag fortsatt att gå på alla utbildningstillfällen om Sportident som Per har hållit i och nästa steg på vägen mot DM var Snättringes kretstävling. Då var jag med hjälp av pappa anmälningsansvarig, ett litet förtest inför DM. Efter många dagars förberedande genomfördes tävlingen utan problem. Det är mycket som man inte tänker på när man bara springer som måste fixas inför en tävling. Något som man märker av när man är

med och arrangerar. När skolan var avslutad för terminen var det meningen att det skulle bli mycket mer tid över till projektet... Självklart blir det inte som man alltid tänkt sig och det dröjde tills i augusti var det dags att på allvar ta tag i allt. Den uppgift jag fått var att vara administrationsdelansvarig tillsammans med Roger. Då ingår mycket dataknappande för att få in alla kontroller och gafflingar datasystemet, inte alls så lätt som man kan tro! För att stämma av med de andra i gänget med andra uppgifter var vi på möten dels ute på TC och hemma hos en del. Det som från början bara varit tankar började mer och mer bli verklighet. När tävlingen närmade sig blev det mer att göra, efteranmälningar och namnändringar i massor.

Efter alla timmars förberedelser var det till slut dags för genomförandet. Något som jag varit tvungen att förbereda mig mycket mentalt till eftersom man var tvungen att gå upp supertidigt! Väl ute på TC var det mycket att stå i hela tiden, till att börja med var det datorer som skulle kopplas ihop för att i nästa steg registrera namnändringar till att sköta utstämplingen och få upp resultat.

Det har varit en kul upplevelse att få vara med och man har insett att det inte bara är att trycka på en knapp för att få resultatet. Det var många timmars arbete för att få till det! Och ändå kunde det ha lagts ner många fler. Tack till alla som har hjälpt till!

Det som återstår i mitt projekt nu är "endast" att skriva projektrapporten...

JAG EN SKUBBARE

Namn: Jenny Dahlström

Ålder: 16 år

Bor: Huddinge

Familj: Skilda föräldrar och en syrra

Varför började du orientera? Min syrra började och då började jag med.

Hur ofta tränar du? 2–3 gånger i veckan plus tävlingar

Största framgång: Existerar inte.

Största besvikelse: När jag stämplade fel när definitionen var vikt på kontrollsiffan.

Övriga intressen: Kompisar, spelningar.

Har du kabel-TV? Nej.

Senaste sedda film? Lords of Dogtown.

Beskriv din tandborste? Gul som det står TePe på.

Vad åt du senast till frukost? Flingor med mjölk och en macka.

Beskriv dig själv: Jättesnäll och trevlig. Glad positiv och otroligt ödmjuk.

Vad tycker du om SNÄTTRINGE-Skubbaren? Den är kul för det är folk man känner i den.

Snättringe springer Litauens 5-dagars sommaren 2005

En vecka innan midsommar fick Rasmus och jag (Jim) erbjudande om att tillsammans med våra pappor följa med Hellas till Litauens 5-dagars. Vi var totalt 39 personer med på resan, som anordnades av en av Hellas alla litauer, i detta fall Vidas Armali och hans fru Dalia.

Resan började med flyg från Skavsta till Riga, därifrån tog vi oss via ett besök på Korsberget (en liten kulle på landsbygden fylld med 1000-tals kors resta i protest mot den tidigare ryska makten) ut på kuriska näset och till byn Nida. Här stannade vi i två dagar för att löpträna och lära oss terrängen och kartan som skiljer sig lite från vad vi är vana vid, till exempel så fanns det bara en sten på hela kartan men säkert ett par hundra gropar och inga sankmarker. Naturligtvis badade vi varje dag då hela Litauens kust är en enda lång sandstrand och vädret inte kunde vara bättre med sol och värme.

Etapp 1:

Vi tävlade i en öken med lite buskar här och var, högsta höjd var 2 meter och solen gasade från en klarblå himmel Rasmus startade först av oss och gjorde ett jättebra lopp, tyvärr så hade han fått med sig fel karta så hans lopp blev underkänt. Själv hade jag vissa problem att förstå kartan och alla gropar. Värmen gjorde inte saken lättare, det gjorde så att orken tog slut och att jag hop-

pade över två kontroller och blev också diskad. Vår bana kan ni se nedan. De röda strecken var markerade med vita snitslar för att förenkla då området bestod av väldigt få stigar, men det visste inte vi om innan start så det var inte till någon hjälp den här dagen. På kvällen åkte vi på en 2-timmars båttur.

Etapp 2:

I dag gick det mycket bättre. Jag började få kartan och terrängen att stämma ihop. Banan var 3 km och vi var 25 st som startade. Banan gick utefter kusten med lite mer backar och sanddynor, jättejobbigt att springa i. Jag sprang in på en elfte plats. Rasmus gjorde ännu ett kanonlopp och slutade på tredje plats. Det här var enda dagen som vi efter tävlingen skulle till TC och det var ju tur då Rasmus kunde få sitt etapppris just idag (en handduk).

Etapp 3:

Efter prisutdelningen kvällen innan så skadade sig Rasmus på foten och våra pappor var segare än bly (dåligt tränade) så vi valde

Rasmus och Jim

att hoppa över dagens etapp och stanna på vår nya bostadsort Palanga och bada och turista i största allmänhet. Palanga är en typisk sommarstad som Visby fast större och utan någon som kan svenska eller engelska men det var hur bra som helst.

Etapp 4:

Nu var vi utvilade och laddade för ännu en dag i skogen. Det här känns säkrare och säkrare. Idag lyckades jag springa den 3 km långa banan på 21 minuter och kom återigen på elfte plats. Rasmus är snabbare även idag och lyckas ta sig runt på 16 minuter och slutar sexa. Efter tävlingen åkte vi till en gammal sovjetisk bas för kärnraketer och som lades ner så sent som 1978. Vidas är uppvuxen endast 3 km därifrån och kunde berätta en hel del minnen från den tiden. Dom hade 4st raketer som kunde sändas iväg vartsomhelst i Europa, 1968 var enda gången då de nästa avfyra de mot Berlin. Det kändes lite läskigt med tanke på

att den inte ligger längre bort från Stockholm än vad Oslo gör.

Etapp 5:

Eftersom vi inte sprungit alla etapper så får vi starta efter de som gjort det. Rasmus startar 2 minuter före mig. Rasmus får inte till det med kompassen så jag lyckas komma ikapp honom redan innan första kontrollen, sedan springer vi ihop hela banan och går nästan samtidigt i mål. Dagen slutar med prisutdelning på TC som är på gångavstånd från dagens etapp. Senare på kvällen äter vi en gemensam middag med våra resekamrater från Hellas och tar en sista tur i Palanga. Dagen efter åker tillbaka hem via ett två timmars stopp i tullen mellan Litauen och Lettland som var noggrannare efter bombdåden i London.

Det här var jätteroligt och vi gör gärna en liknande resa nästa år!

Tack och Hej! från Jim och Rasmus (och spökskrivaren Lasse).

SM – klassisk 2005

av Sofia Persson

Fredag 9/9

Anna kom och hämtade mig vid 16-tiden och vi åkte då mot Dalarna där årets SM går. Den klassiska distansen gick utanför Smedjebacken. Men vi åkte mot Hede som ligger norr om Avesta där vi skulle bo i Olle Malmrings sommarstuga. Vi hittade dit på första försöket och Olle som skulle bo där hela veckan och sköta markservicen var imponerad. Det är inte alla som hittar dit på första försöket. Efter att ha ätit middag och installerat oss gick vi och la oss.

Lördag 10/9

Frukosten stod på bordet kl. 8 så det var bara att gå direkt från sängen till frukostbordet. Idag startade jag (Sofia) först. Efter frukosten åkte vi en timmes bilfärd till tävlingen. Väl framme vid förstarten började man göra sig redo inför tävlingen. I D20 var det två heat där de 20 bästa i varje heat går vidare till finalen. När jag väl hade startat gick det bra till första kontrollen och jag kände att detta kunde gå bra. Jag gjorde en

miss till tredje som gjorde att jag blev stressad och det resulterade i att jag sprang kontrakurs när jag skulle till fyran. Jag var så klumpig att jag vred kompasshuset 180 grader fel och så här i efterhand undrar jag varför jag inte var uppmärksam på detta. Efter detta sprang jag vidare för jag trodde att jag hade en chans på final ändå men resten av banan gick sådär med flera missar. Jag gick inte vidare till finalen, jag var fem minuter ifrån en finalplats. Nu var det bara att hoppas på Anna. Hon startade inte förrän efter klockan ett så hon fick tillbringa stor del av dagen på förstarten. Det var tre heat i D18 där de 14 bästa i varje heat gick vidare. För Anna gick det inget vidare, hon gjorde en stor bom till första kontrollen och några små missar senare på banan. Hon gick inte heller vidare till finalen. Det var tråkigt att ingen av oss gick vidare och då ville Anna åka hem på lördagen istället för att vara kvar och se finalerna på söndagen. Så vid 19-tiden på kvällen var vi tillbaka i Stockholm igen.

SM – medeldistans och stafett

av Sofia Persson

Torsdag 15/9

Vid femtiden på kvällen kom Anna och hämtade mig och vi åkte tillbaka till Hede. Vi kom fram runt 20-tiden. Nu var det bara att ladda inför morgondagen. Både medeldistansen och stafetten gick norr om Avesta så det var nära att åka.

Fredag 16/9

Frukosten stod åter på bordet när vi vaknade. Jag startade återigen först av oss. Den här gången var det tre heat i D20 där 14 gick vidare i varje. När jag hade startat missade jag ganska kraftigt till första och blev ikapp sprungen med två minuter. Efter denna öppning var det bara att springa på. Det var en svår och jobbig bana där vi skulle uppför två stora berg och vid det ena fick man använda både armar och ben för att ta

sig upp. Jag missade inget mera på banan och gick vidare till final med en elfte plats. Nu fick Olle och jag hoppas på Anna. När hon gick i mål var hon inte så nöjd men hon kom också vidare till final. Nu fick vi börja ladda inför finalen. På kvällen kom Olles grannar på middag och vi fick en trevlig kväll.

Lördag 17/9

Idag var det lite nervöst när man vaknade. Inget överraskande över att jag startade först men idag var det inte så stort startmellanrum mellan oss. Jag var laddad när jag gick till start och målet idag var att ta poäng i Silva Junior Cup. Första kontrollen gick bra, sedan till tvåan läste jag att kontrollpunkten var en sten men det var en brant, så där blev det en liten sväng. Till trean skulle

man upp på ett stort berg så det var bara att klättra och väl uppe missade jag kontrollen kraftigt. Därefter kom vi in i ett område med en massa små höjder, branter och punkthöjder som var riktigt svårt. Där bommade jag också men sedan gick det bra in till målet. Jag slutade som 35: a och det blev inga poäng idag. Nu hoppades både Olle och jag på Anna. När hon kom ut på upploppet, så kom hon tillsammans med den nya ledarinnan som startade två minuter efter henne, så Anna gick in på en andra plats i mål. Nu blev det en nervös väntan för att se vilken placering det skulle bli. Några kom in före och andra föll bort från den svåra terrängen. Anna slutade till slut på en fin 15: e plats. Efter våran tävling kunde man springa finalbanorna som öppen klass. Olle skulle springa H21 banan och hans mål var att med max 5 sekunder bli slagen på spurten av H21 killarna. Jag vet inte hur det gick där men Olle sa att denna bana var den svåraste han någonsin sprungit och att han förstod de långa tiderna i våra klasser.

Söndag 18/9

Idag var det stafetten och Anna Movin kom upp på söndagsmorgonen för att springa. Anna T sprang den första sträckan och hon var inte helt nöjd. Hon var mellan 8 – 10 minuter efter täten i mål. Sedan var det Anna M som sprang andra sträckan och hon gjorde ett stabilt lopp med några missar och växlade sedan ut till mig på tredje. Jag var lite trött i benen men orienteringen fungerade bra och jag gjorde inga missar, men efter varvningen när en kilometer återstod tog det lite stopp i benen men laget slutade på en 29: e plats av ca 60 lag. Efter dusch och mat sa vi hej då till Olle och tackade att vi fick sova i hans stuga och åkte hem till Stockholm igen.

SM – natt

Tisdag 13/9

Klockan 15,30 kom pappa och hämtade mig (Sofia) och Hanna Brus i Björnkulla. Natt-SM i år gick i Hedemora och där vi parkerade var det gärde där TC:et på tredje etappen när O-ringen gick i Borlänge. Detta var första gången jag sprang natt-Sm och nytt för i år var att det var parstart. Banan var på tre slingor med kartbyte. De två första slingorna var på ca 1500 meter och jag missade lite på tredje kontrollen på första varvet. Sedan tog jag det medvetet lugnt på de resterande slingorna för att inte bomma. När jag skulle ut på sista och längsta slingan var det långsträcka till första kontrollen och det fanns inga givna vägval, så jag sprang runt en del på stigar och gjorde bara en liten miss på en kontroll, annars så är jag nöjd med mitt första natt-Sm och förmodligen mitt sista. Jag kom på 14: e plats. Efter en dusch och lite mat var det bara att sätta sig i bilen och åka hem till Stockholm igen.

Rapport från Strömstad

"Nu är han på vift igen!", säger ni kanske. Jag har tidigare bott och jobbat några år i England och Irland, och när jag kom hem senast slog jag mig ner först i Vasastan och sen flyttade jag till Värmdö. Nu fortsätter "exilen" (från Huddinge) i Strömstad!

Anledningen är att Mays son Viktor bodde där med sin pappa. Viktor är 9 år och sedan tre år har May och han bara träffats på skolloven. Eftersom hans pappa inte ville flytta till Stockholm, valde vi att flytta hit för att Viktor skall kunna bo hos oss också under terminerna. Vi får se hur länge vi blir kvar här, det lär blir många år tills Viktor behöver eller vill flytta. Och så ska vi trivas i övrigt också. Det har i alla fall börjat mycket bra.

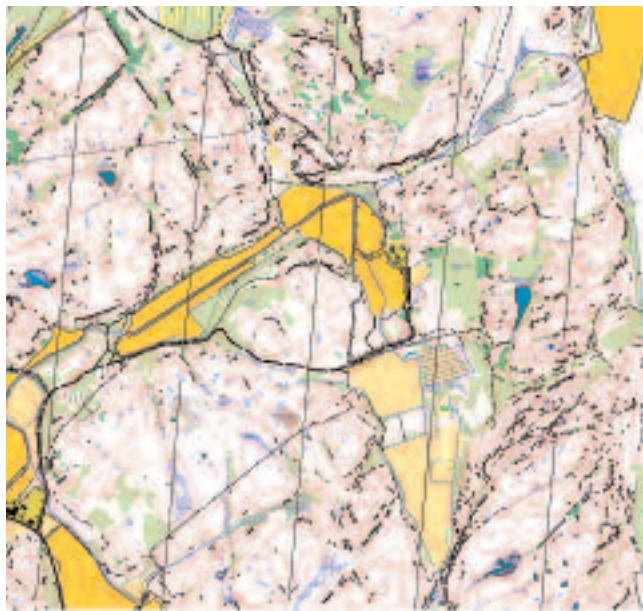
Allmänt om Strömstad

Strömstad ligger 3 mil från norska gränsen högst upp på västkusten. Kommunen har drygt 11500 invånare enligt folkbokföringen, men befolkningen mångdubblas på sommaren av båturläster, sommarboende och campare. Flertalet bor i stan, i övrigt är kommunen glesbygd med mycket skog. Banden med Norge är starka. Många norr-

män har "hytte" runt stan och det norska inslaget är markant. En morgon när jag cyklade hem efter att ha följt Viktor till skolan passerade tio bilar vid rödljuset (det enda i stan...) och jag noterade att nio var norska. Gränshandeln är markant och uppe vid Svinesundsbron finns två köpcentrum där en del av de norska oljepengarerna byter ägare. Det finns inga större företag, kommunen är avgjort den största arbetsgivaren. I övrigt är det detaljhandel och turism som folk jobbar med.

Orientering i Bohuslän

Jag hade aldrig sprungit orientering i Bohuslän, så det var lite spännande att få möta något nytt. Inte heller har jag gjort det i Norge, så ett nytt land kommer att läggas till min lista över länder jag orienterat i. Av det jag sett vid tidigare besök i Bohuslän (främst då jag varit här och dykt) verkade

Svårframkomligt, tätt, kuperat och annorlunda.

terrängen vara särpräglad med stark kupering och mycket berg i dagen.

Jag hade tagit reda på att klubben i Strömstad heter Idefjordens SK, efter namnet på gränsfjorden mot Norge. Ett alternativ jag övervägde ett tag var att göra som Emil Wingstedt och några till – försöka bli värvad av Haldens SK, så att jag kunde fortsätta representera Snättringe i Sverige. Jag har svårt att tänka mig att springa för någon annan klubb! Halden ligger ju precis på andra sidan gränsen. Att Idefjordens färger är gult och svart gjorde inte saken lättare. Nu har jag fått lära mig att vitt ingår också, så det känns lite bättre. Jag tänkte, får jag med Viktor på orientering så får jag byta klubb.

Vi tog en promenad i närområdet, Hoppareberget, efter några dagar. Jag hade köpt Gula kartan i bokhandeln. Där sa expediten att det finns en OL-karta i områ-

det, men de hade ingen. Det var synd, för utan kompass och med den detaljfattiga kartan som enda hjälp blev vår tur längre än tänkt. I och för sig hittade vi därigenom några fina kantarellstäl-len, men det var lite pinsamt att gå på gång behöva erkänna för May och Viktor att ”nu är vi vilse igen”. Det var svårt att orientera i en annorlunda skog med storku-pering och mycket berg i dagen.

En vecka efter inflyttning åker jag till min första träning. En notis i Strömstad Tidning

(minns ni klubbnotiserna i DN?) sa ”Träningsorientering fredag kl. 18:00, alla orienterare välkomna”. Det visade sig att träningen var i norra delen av samma område vi promenerat i tidigare i veckan. När jag presenterar mig och berättar att jag är nyinflyttad är den omedelbara kommentaren: ”Bra, då har vi en till”. De syftade på nästa års 3-dagarstävling i juli som klubben ska arrangera. Med bara ett 40-tal aktiva är varje tillskott i funktionärsstaben välkommet. ”Inga problem”, svarade jag. På en träning i slutet av september berättade en av ledarna att ”vi har möten i klubbstugan sista tisdagen varje månad från oktober”. Då jag frågade om det var öppna medlemmöten fick jag svaret: ”Nej, det är bara för huvudfunktionärerna!” Tävlingsledare och banläggare var utsedda, annars fick jag välja fritt...

Träningen var en teknikbana med linjeorientering och kontrollplockning. Perfekt

sätt att komma in i karta och terräng, tyckte jag. Banan var bara 2940 meter, ändå tog det mig 50 minuter att ta mig runt. Svårframkomligt, tätt, kuperat och annorlunda.

Tävlingsdebut

Redan på söndagen gjorde jag sedan min tävlingsdebut i Bohuslän. Kvillebyns SK arrangerade och tävlingen gick alldeles utanför Grebbestad. Solen sken, det var varmt och gott. Viktor och May hängde med. Viktor sprang först Miniknatet och fick pris. Uppmuntrad av detta anmälde han sig till Inskolning. Jag tog Öppen 8, 4920 m. Tyckte det kunde räcka, formen var i vanlig ordning inte den bästa. Vi följdes åt till starten och så bar det iväg. Först försvann Viktor som en oljad blix, och May efter. Väl i mål hade Viktor åter tur och fick ett pris, en ryggsäck. Bra start på orienteringskarriären, och bra för våra planer att "göra honom till orienterare". När jag själv kommer ut i terrängen visade sig den vara ett riktigt eldprov. Mycket kuperat med branta stup, hög ljunng och kala berghällar uppe på toppen och tät skog och bushigt emellan. Jag tog slut och lunkade i mål efter 94 minuter, utan att ha bommat mer än kanske 7 minuter. Väl i mål fick jag höra att området var okänt som ett av de värsta i hela Bohuslän. Många hade brutit, så jag kände mig rätt nöjd som ändå fullföljt. Efter att ha sprungit i ytterligare ett antal områden kan jag konstatera att omdömet känns riktigt. Fullt så tufft är det inte annorstädes.

Långa avstånd

Vi har sprungit ett antal tävlingar runt om i distriktet, Bohuslän-Dal, som alltså även omfattar Dalsland. Det har varit långa resor, en tävling är en heldagsaktivitet. DM

Medeldistans gick söder om Lilla Edet och arrangerades av OK Gipen. Dit tog det väl drygt två timmar att åka. Det var för övrigt ett samarrangemang med Göteborg-Majornas OK och DM även för Göteborg, så Vågen träffade vi. Däremot glömde jag att leta rätt på Burken, om han nu var där. På kvällen passade vi på att gästa familjen Våg i Lerum, för att dagen därpå handla på vårt närmaste IKEA – strax norr om Göteborg!

Samma dag som Snättringe arrangerade DM-kavlen i Ågesta åkte vi till Dals Rostock i Dalsland där OK Kroppefjäll arrangerade. Efter många återbud blev jag tillfrågad om jag kunde ställa upp och fylla en lucka i H155-laget, och så gick det till när jag sprang min första tävling för en annan svensk klubb. Det resulterade i en bronsmedalj – så min nya karriär ger bättre utdelning än den gamla gjorde. Fast det hör till saken att bara fyra lag startade...

När detta läses har jag förhoppningsvis även gjort orienteringsdebut i Norge. Detta på en legendarisk tävling: Blodslitet i Fredriksstad, alldeles på andra sidan gränsen. Det är en långdistanstävling med gemensam start, ungefär jämn gammal med Höstlunken. Inte patrull dock. Formen har inte stigit särdeles sedan debuten här i augusti så jag håller mig till öppen klass, 8–9 km. H 45 springer annars runt 13 km. Nästa år i H 50 får det bli "riktig" klass. Jag får sällskap till tävlingen med en av Idefjordens duktiga gubbar (liknar Snättringe där), Bengt Karlsson – som ligger tvåa i Blodslitets maratontabell över antalet genomförda tävlingar.

Idefjordens SK

Orienteringsklubben i Strömstad tycks vara en liten trivsamt klubb. Vi har blivit väl mot-

tagna i klubben – med öppna armar kan man väl säga.

Klubbstugan ligger långt ute i skogen strax sydost om Svine-sund. Förutom orientering har de också skidor

på programmet. Om det nu kommer någon snö, det är inte alla år det gör det. Till våren ska klubben köra en nybörjarkurs, och då hoppas vi att Viktor vill vara med. Så här långt har han faktiskt visat fin talang på de tävlingar han varit med på. Även May har snappat kartans mysterier och har därigenom fått större utbyte av sina skogs promenader. Hon går till exempel inte vilse längre... Däremot omöjliggör ett par utslitna knän någon större satsning i D 50-klassen. Vådan av skidträning i bister kyla i Kramfors som tonåring?

Som jag nämnde inledningsvis arrangerar klubben en 3-dagars tävling nästa sommar, 10–12 juli 2006. Det skulle vara jättekul att få se ett gäng SSK:are som gäster i Strömstad, då om inte förr. Jag återkommer med information.

Nu lämnar jag inte klubben, varken för gott eller tillfälligt. Jag fortsätter att vara medlem, och tror att jag så småningom kommer att återvända till Huddinge. I alla fall kommer jag på besök, och vill att banden med klubbkamraterna i Snättringe ska vara fortsatt starka – trots de 50 milens avstånd.

Ha det! (som man säger här)/ BoB

Har du hört...

- ... att när Leif skulle hämta sina skidor i garaget fanns ingen nyckel dit.
- ... att Leif fick åka i lånta skidor och stavar (som inte passade).
- ... att garaget aldrig var låst.
- ... att somliga som reser till Jukola fester både på dit- och hemresan.
- ... att det lönar sig att ta rätt karta.
- ... att man inte ska bada med rumsnyckeln i fickan i Tjeckien.
- ... att man kan ha en av de snabbaste spurterna fast man har stövlar på sig.
- ... att det fanns en läskig Leffe med i bastun på skogsråfesten.
- ... att Leffe tog helt slut i bastun.
- ... att familjen Movin har varit ute i god tid.
- ... att de var först på TC
- ... att de var 45 min före alla andra.
- ... att Kerstin inte hann i tid till start på samma tävling.
- ... att tjejkorna vill springa Höstlunken.
- ... att damerna kan få ihop 4 lag på 10-mila eftersom det inte krävs några herrar i damlaget.

Det ska börjas i tid

Vill man bli duktig på idrott, musik eller annat lönar det sig att börja träna i tidig ålder. En forskargrupp på Karolinska institutet har funnit att ju mer intensiv träning i unga år desto mer myelin får man. Myelin är ett isolerande skikt runt nervtrådarna i hjärnan. Ju mer myelin desto tjockare nervfiber och snabbare nervimpulser.

(källa www.forskning.se)

av Kristin Morén

Vertex vinter

En gång om året körs den skidalpina tävlingen Vertex i Storulvån. Tävlingen består av Solo då det gäller att snabbast ta sig upp och ned för Gettryggen. Dagen efter körs Duo där man tävlar i patrull, herr, dam eller mix. Då gäller Storsnasen 800 höjdmeter, Sönner 500 höjdmeter och sedan Gettryggen 400 höjdmeter.

Senast kördes tävlingen 9–10 april och Mika deltog i Solotävlingen bland alla multisportare och landslagsåkare!

Lundhags Hanna Wikberg och Mikael Andersson vann Duotävlingens mixklass.

Varför var han med på denna äventyrliga tävling där han var minst dubbelt så gammal som övriga tävlande och dessutom utan att någonsin åkt vare sig telemark eller randonnéskidor? Det började med att Mikas brorsbarn skulle jobba på fjällstationen i Storulvån igen och vi tyckte att i år måste vi åka dit. Den helg som passade oss var fullbokad men om man anmälde sig till Vertex var man garanterad plats. Sagt och gjort, Mika anmälde sig. Vi åkte nattåg upp och checkade in. Mika hämtade ut sin nummerlapp, hyrde randonné-skidor, stighudar och stack ut och testade (jag åkte längdskidor).

Nästa dag var det dags för Solotävlingen. Först ut var "haren", Patrik Nordin. Han har själv tävlat i skidalpint. Kebnekajse var en tävling som kördes i Sverige men dog ut år 2000. Annars har tävlingarna mest funnits i Frankrike där sporten är stor. När Patrik började jobba i Storulvån startade han de olika Vertex-tävlingarna. Vertex är latin och betyder topp, spets. Han vill att det ska vara en breddtävling med elit till nybörjare. Då blir stämningen bättre på banketten!

I år deltog 44 st och 29 lag. Momenten är att ta sig upp och sedan ned. Dag två då

man tävlar i lag gäller tre toppar. Där det är "lite brantare" måste man ta av sig skidorna och på ett ställe finns rep att hålla sig i. Alla får priser som lottas ut. Patrik är mycket duktig på att skaffa sponsorer och priserna var riktigt fina. Klasserna består av Dam, Herr och dag två även Mix. Ingen åldersgräns men det krävs att man har vana för att klara en sådan här tävling. Seghet, kondis och mycket pannben för att citera Patrik. Det är skidalpina regler som gäller och man kör randonné eller telemark. Team Lundhags fick undantag att testa sin egen utrustning med lätta turskidor.

Dag 1 som Mika deltog i skulle man upp och ner för Gettryggen. Det var mer fritt vilken utrustning man valde. Det kördes på löparksidor, turskidor, randonné, telemark, snowboard, snöskor, pulkor och en kille sprang med Icebugs och stavar. Snabbaste dam uppför var den nyblivne norska mästarrinnan över 30 km, Kine Beate Björnås som körde lätta skateskidor med stighudar uppför. Hon blev passerad på vägen ned av Lundhags Hanna Wikberg som använde stålkantade skidor för att kunna hålla farten utför. Snabbast av herrarna både uppför och

Haren Patrik Nordin.

Mika hämtar nummerlapp.

Anders, brorson och Mika i mål.

Längst fram i bild lag 9 Lagmaskinen, Björn Eriksen, Per-Ove Torstensson, 10e plats. På väg att åka om, lag 44 Team XC, damklassens vinnare Emelie Öhrstig och Jenny Hansson.

utför var norska längdåkaren Ola Berger som körde på skateskidor. De snabbaste utför kom upp i 110 km/timmen!

Lördagens Duotävling vanns av Lundhags Adventure med Johan Henriksson och Björn Rydvall 5 minuter före Norges Ola Berger och norske landslagsmannen i längdskidor, Stig-Rune Kveen. 3 minuter senare kom tredje lag, det segrande mixlaget, Lundhags Hanna Wikberg och Mikael Andersson. Därmed slog de de flesta herrlagen. Bästa damlag blev team XC med svenska sprintvärldsmästarinna Emelie Öhrstig och Jenny Hansson.

Hur gick det för Mika? Jo sammanlagt

kom han på 30 plats av 35 herrar. Gammal är äldst men inte sämst (eller hur var det?). På banketten var han i alla fall först på att gå och lägga sig. Skämt åsido, det var en kul tävling där man ska ha kondis och våga stå på utför. Duotävlingen som vi stod över, ha ha ha, kräver betydligt mer av sina deltagare och man bör nog ha tränat skidalpint innan.

Vertex har fler tävlingar och följande går 2006: 24h – skridsko i Östersund, vinter – skidalpint i Storulvån, fjällmaraton – löpning i Vålådalen, kust – multisport i Bönhamn och slutligen mtb i fjällmiljö. Läs mer på hemsidan www.vertex.cx

Bohemia 2005, Novy Bor

Tjeckiens 5-dagars

Familjen Holgersson föreslog Tjeckiens 5-dagars efter att de varit och besökt bekanta i området föregående höst. Vi var 15 personer som nappade på förslaget. Fördelade på fyra bilar körde vi genom Tyskland till Böhmen, norra Tjeckien för att springa deras 5-dagars.

av Kristin Morén

Vi bestod av familjerna Holgersson, Nilsson, Eriksson/Jordås, Nadja, Sanna och jag (Kristin). Efter att åkt lite olika vägar till Tjeckien bodde vi på två ställen beroende på vilket sorts boende vi valt. Nadja, Sanna och jag hade valt att dela hotellrum där mat ingick. Familjen Holgersson bodde på samma hotell. Vi hade hamnat några mil från centralorten Novy Bor i en liten ort, Straz pod Ralskem. Å andra sidan hade vi istället

närmare till tävlingarna. Nilssons och Eriksson/Jordås bodde i Novy Bor med egna kokmöjligheter.

Straz visade sig vara en by som hade vuxit under den tid man hade brutit uran i området. De flesta hus var gråa betongbunkrar och området såg inget vidare ut. I närheten fanns Restaurang Uran, inte så aptitretande namn. Nedanför fanns en liten rund sjö som såg konstgjord ut. Runt området fanns

Skyltar som fanns runt Straz.

Martin utan gummistövlar.

skyltar med varning för radioaktivitet (tror vi). Men det fanns andra byar runt omkring som såg betydligt trevligare ut. Novy Bor var riktigt trevligt att gå runt i och vi gick på restaurang där vid några tillfällen. Det är dessutom huvudorten för kristalltillverkning som Böhmen är mycket känt för. Vi hittade till en fabriksförsäljning där priserna

var sådana att det enda som stoppade mig var tanken på att kristall måste diskas för hand. De andra undrade hur mycket som får plats i en baklucka på en Saab!

Norra Tjeckien är mycket bergigt. Att springa över berg för att kunna ta ut rätt riktning var inte att tänka på här. Några hade laddat med att springa på Gotland, den andra ytterligheten, och några kom nästan direkt från O-ringen i Småland. Det blev en omställning för samtliga och rätt vägval var avgörande för att orka runt. Själva tävlingen hade ca 2000 deltagare, nästan en normal Stockholms-tävling. En hel del länder var representerade, speciellt länderna i centrala Europa. Sverige var det land med klart flest deltagare förutom Tjeckien.

Första dagen började med ett väder som var så där. Det såg ut som om det skulle kunna börja regna när som helst. Man tog sin kontrollbeskrivning redan vid TC innan man gick mot start. Det fanns

En tjeckisk specialitet – ölkavel!

en del tecken vi inte kände igen och vi gissade vilt. Ett vanligt tecken var kontroll vid stubbe eller rotvälta. Vid start fick man sedan plastfodralet för sig och kartan för sig och sedan hade man en minut på sig att pilla dit allt. Första dagen var jag så fumlig att en funktionär hjälpte mig. Det fanns en liten klisterkant man skulle dra bort en remsa från. Efter tag fick jag in tekniken.

Nästa trevliga skillnad var serveringarna vid TC. Här grillades kryddstarka korvar och flera sorters tjeckiskt öl serverades. Dessutom fanns olika snapsar att köpa. Efter tävlingarna såg man äldre farbröder glatt balansera kaffe och snapsar bort till sina platser.

Min första etapp gick inget vidare. Jag fick inte höjdkurvorna att stämma och det kändes som om jag scannat av hela berget innan jag hittade en av kontrollerna. Så småningom fick jag kartan att stämma men min tid hörde till de sämre. Nytt rekord med 30 min per kilometer. Agneta och Kerstin sprang samma klass och verkade ha en inbördes tävling. Agneta räknade ut sin tid och räknade fel så att Kerstin trodde lycklig att hon hade slagit Agneta. Sedan visade det sig att det var tvärtom. Martin fick inte med sig sina orienteringskor första dagen och sprang i gummistövlar. Han hade bäst spurttid av oss.

Alla etapper hade mycket berg att springa upp för. Efter tre dagar bytte vi plats för TC. Kerstin slog Agneta andra dagen och sedan bröt hon. Det gör ont det gör ont...

Jag fick lite bättre ordning på min orientering. Men fjärde dagen när jag lyckades stoppa i min karta i plastfodralet inom en minut hade jag tagit fel karta. Jag sprang glatt iväg till första kontrollen och allt stämde förutom att jag skulle ha en punkthöjd och det fanns bara en brant inom runda

ringen på kartan. Där satt en kontroll med en annan kodsiffra. Ylva kom förbi och frågade vilket kontroll jag skulle ha och när jag sa kodsiffran berättade hon att den var högre upp vid hygget. Hygget? Ylva var så snäll att hon stannade och tittade på min karta och berättade att den kontrollen jag letade efter inte låg där kontroll 1 var utritad på den karta jag hade. Nu insåg jag äntligen mitt misstag. Det var bara att springa tillbaka och byta karta. Och det var ingen dålig stigning jag fick ta om igen.

Sista dagen regnade det ordentligt. Bästa slutresultaten gjorde Martin och Agneta. Tävlingen var över och alla utom familjen Eriksson/Jordås körde vidare till Prag.

Nu var det dags för nästa del av resan. Prag var fantastiskt. Sanna hade varit en vecka i Prag under våren med sin skola och nu var hon guide. Vi kom fram på måndagen och gick och gick. Tisdagen inledde vi med att gå på Mucha-museet. Han är Prags kända Art Novou-konstnär, en konstriktning vi kallar för Jugend. Efter att sett utsällningen såg vi Art Novou överallt. Vi hade två dagar på oss vilket gett mig mersmak för återbesök.

Ögonfrans som kontrolldefinition!

Runda ringar med kors i, böjda pilar osv, var rotvälta eller stubbe samt djurutfodringsplats som vält.

Fyra frågor om tjeckiska 5-dagars

1 Vad tycker du om tjeckiska 5-dagars?

2 Är det något som skiljer sig från svenska 5-dagars?

3 Vad har varit bäst?

4 Vad har varit sämst?

Ingvar Jordås

1 Trevligt. De många nationaliteterna gör att det är spännande. Det är mycket upp och ned i terrängen, vilket gör att man måste vara vältränad.

2 De har öltält, man duschar inte så frekvent och de byter om utan att duscha på TC.

3 Trevlig stämning, nya intryck och upplevelser samt att vara utomlands.

4 Inget direkt.

Sanna Morén

1 Bra, men dåligt väder.

2 Backigare, hygienen (de är dåliga på att duscha) och mindre folk på tävlingen.

3 Markan.

4 Att man inte fick något pris när man gick i mål, man måste själv sätta in kartan i plastfickan och man fick alltid starta i uppförsbacke.

Björn Holgersson

1 Bra och svårlopt.

2 Nej, inte så mycket.

3 Min sjunde placering.

4 Regnet.

Ylva Nilsson

1 Jättebra.

2 Ja, annorlunda terräng, öltält och maten. Alla sitter kvar i tälten och äter.

3 Nedförsbackarna.

Fint i skogen att springa, rolig orientering. Kul att titta på annat folk och gissa från vilket land de är. Man kan gå ut och äta utan att behöva tänka på att det kostar massor. Skönt att bo i studenthemmet efter att vi vant oss.

4 Uppförsbackarna. Det var svårt för Martin första dagen.

Nadja Dahlström

1 Mycket roligt och fin terräng.

2 Att man själv fick stoppa i kartan i kartfodralet, öl- och drinkförsäljningen på TC och

de små duscharna där det nästan bara var tävlande från de nordiska länderna.

3 Terrängen och att få prova på att tävla i ett annat land.

4 Vädret.

Markatest på olika tävlingar

Hur är maten på tävlingar i Sverige och utomlands?

Tjeckien – Här fanns det flera olika varma rätter att välja mellan fast dåligt med smörgåsar. Varje dag fanns det ett vegetariskt alternativ, som var helt OK. Det fanns mycket dricka att välja på både alkoholfritt och med alkohol. Borden och bänkarna var alla under tak vilket var ett stort plus.

DM-kavlen – Tyvärr kan jag inte säga så mycket om denna marka, eftersom allt var slut när jag kom dit och skulle handla. Det borde ju i och för sig vara ett tecken på att det var goda saker i markan.

25-Manna – Några olika varma rätter att välja på, smörgåsar och godis. Tyvärr var den vegetariska rätten inte den bästa, nämligen vegetarisk pytt, som det alltid är på denna tävling.

Halikko – Bland de varma rätterna man kunde välja på fanns en vegetarisk pastarätt. Roligt med lite annorlunda vegetarisk mat. Smörgåsarna fanns både med ljust bröd och finskt surtbröd. Dessutom fanns min favorit bland bullar, nämligen stora munkringar.

Marka med annat utbud än i Sverige.

25-manna-kavlen

Orientering. Löpning. Spänning. Underställströja.
Sportident. Arrangemang. Kartplank. Omstart.
Fina prestationer. Sporttält. Grönt klubbält.
Prata. Stämning. Bommar. Spikar. Orientering...

av Anna Movin

På ett fält i Skavlöten och i skogen runt omkring myllrade det den 8 oktober 2005 av ungefär 9000 orienterare med spring i benen. 25-manna blev som vanligt en trevlig tävling. Det bjöds på en ganska snabbblöpt terräng i vilken kontrollerna satt tätt. I år var det Täby OK och Vallentuna-Össeby som var huvudarrangörer för den populära stockholmskavlen. Vi var som van-

ligt också med på ett litet hörn och hade kartplans- och omstartsfunktionärer redo på tävlingsdagen – vilket verkar ha funkat bra.

Snättringe hade två lag med. Det gick till en början mycket bra för båda lagen. Men på förstalagets sjunde sträcka hände det som inte fick hända. Rune, säkerheten själv, fick problem med en stämpling. Han var vid

Sanna sprang sträcka 23 i andralaget.

Lennart Byss Bjursäter sprang i förstalaget.

kontrollen men på något sätt ville inte brickan registrera att han varit där. SSK lag 1 blev därmed felstämplat. Det var som Björn Silwén uttryckte det på hemsidan:

Salle vid kartplanket.

”Inte mycket att säga om. Det kan tyckligen hända även den mest erfarne”.

Andralaget lyckades däremot ta sig in på 193:e plats av 229 rättstämplade lag. Det var 338 lag som stod på startlinjen. En dryg tredjedel diskades alltså och med andra ord var det inte bara SSK lag 1 som hade oflyt med stämplarna.

Det är klart att det är lite tråkigt med felstämplingarna men personligen tycker jag att det faktiskt inte spelar så stor roll. Orientering handlar om mycket mer än resultaten. Det är kul trots att man, när man slänger ett öga på resultatlistan, kanske inte alltid känner samma glädje. Att få stressa runt med en karta i skogen, att känna stämningen, att snacka med klubbkompisarna, ja, att bara få ta del av allt annat runt omkring en tävling gör att orienteringsglöden hålls vid liv.

EXBO-Deverot Fastighetsbyrå

En intervju med Percy Deverot, en av SSK:s sponsorer.

När och varför började du orientera?

Pga av att min son Johan Hasselmark sökte sig till Snättringe i elvaårsåldern och 1994 var familjen med och tittade på 5 dagars i Ö-vik. Då föddes tanken att försöka genomföra en O-ring. Det gjorde jag året efter, och fick klart för mig hur en bokskog ser ut för det gick i Skåne. Kom sist men genomförde.

Varför blev du medlem i Snättringe SK?

Det finns väl bara en orienteringsklubb i Sverige, eller?

Du äger en fastighetsbyrå. Var ligger den någonstans?

Den heter EXBO-Deverot Fastighetsbyrå och ligger i Segeltorp på G:la Södertäljevägen 159.

Varken typ av fastigheter säljer du?

I huvudsak villor, radhus, tomter, bostadsrätter, men om nån vill sälja en guldgruva så går det också bra.

Säljer du endast fastigheter i Huddinge eller även i andra delar av Stockholm/landet?

Jag åtar mig försäljningar över hela landet. Har en bra bil som jag tycker om att köra. Inget är för litet eller stort.

Vad går din sponsring till Snättringe SK ut på och hur ska en SSK:are göra för att få del av din sponsring?

Klubben får 10% av mitt försäljningsarvode om en klubbmedlem låter mig sälja deras bostad.

Hur många från klubben har utnyttjat din sponsring?

Jag har en känsla att det är mellan 7 till 10 st under åren som gått.

Är det något annat du vill tillägga eller berätta om?

Klubbmedlemmar är givetvis välkomna att ringa mig för gratis rådgivning, värdering etc även om man kanske inte tänker byta bostad just nu. Det uppstår alltid en mängd frågor när man funderar på att rycka upp bopålarne

Här är adress och telefonnummer till Percys fastighetsbyrå ifall någon behöver hans hjälp.

EXBO Deverot Fastighetsbyrå

Percy Deverot

Auktoriserad fastighetsmäklare FMF

Tel: 08-646 68 00

Mobil: 0708-471415 Fax: 08-88 89 10

**I Tycker du att vi har
en bra idrottsminister?**

**2 Tycker du att han ska
sitta kvar?**

1) Jag inte har så bra koll på vad idrottsministern gör men han har ju i alla fall lyckats hålla sig undan skandaler så det är ju bra.

2) Jag vet faktiskt inte...tycker det är en ganska onödig post över huvudtaget... idrottandet borde ligga under hälso-departementet. *Kvinna 21 år.*

1) Jag vet inte ens vem han är. Det tyder väl kanske på att han inte gjort några stordåd i alla fall? *Kvinna 44 år.*

1) Nej.

2) Nej. *Man 18 år*

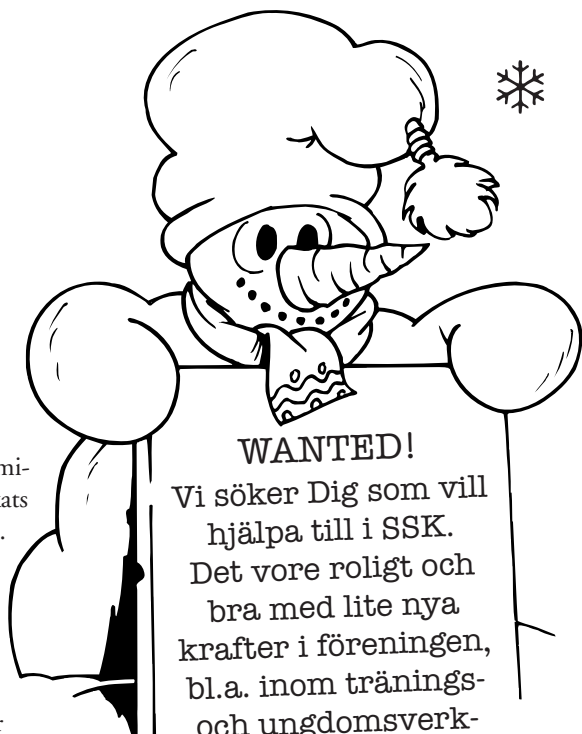
1) Negativt är väl dubbelmoralen. Positivt är att han är idrottsintresserad, vilket inte alla ministrar är.

2) Vill veta vem som då kommer istället innan jag svarar på detta. *Man 51år.*

Plankat:

"Han är egentligen inte så dum, han har bara otur när han tänker." Bert Karlsson

"Jag hoppas att det inte finns några fler, men jag kan inte svära på det" Bosse Ringholm om det kontrakt där Enskede IK erbjudit tränare svart lön.

WANTED!

Vi söker Dig som vill
hjälpa till i SSK.
Det vore roligt och
bra med lite nya
krafter i föreningen,
bl.a. inom tränings-
och ungdomsverk-
samheten.

Är just Du
intresserad?

Hör av Dig till någon
av oss i
valberedningen:

Bertil Gelius Tel. 711 11 75
e-post: bertil@gamma.telenordia.se
Sture Lantz Tel. 774 64 67
Kerstin Movin Tel. 689 88 23
e-post: kerstin.movin@telia.com

Svar bildfråga sid 2: covning.

Halikko-Viesti 2005

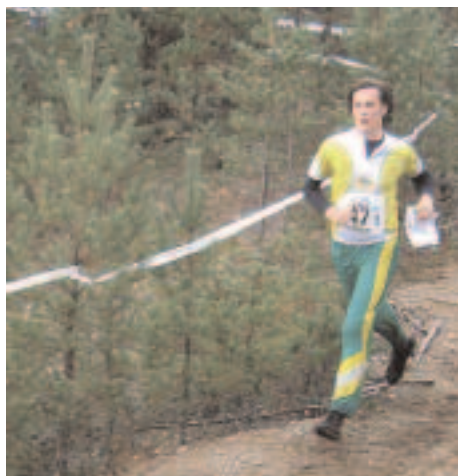
Som vanligt var TC ett beläget ett antal mil nordöst om Åbo och det här året ställde Snättringe upp med två lag. Tidigare år har bjudit på en hel del felstämplingar för klubben. Skulle vi i år klara oss utan en enda felstämpling?

Väl framme i Åbo möttes vi som vanligt av rätt gråmulet väder som det brukar vara på just Halikko. Allt var som vanligt alltså och man börjar vid det här laget känna sig rätt hemma i Finland. När vi dock började närma oss TC började det spricka upp och vi fick sedan avnjuta en kylig men ändå rätt solig dag.

Undertecknad skulle springa förstasträcka i förstalaget och det kändes än aning osäkert eftersom jag inte direkt var på en formtopp vid den aktuella tidpunkten. I andralaget var det Jonny Nilsson som var den utvalda för förstasträckan och frågan var om jag skulle lyckas hålla honom bakom mig. Jag gjorde inget dunderlopp och sprintade in i mål som 122:a, 42 sekunder innan Jonny. Sedan flöt det på bra med löpare och bland annat vår yngsta deltagare Martin Nilsson gjorde ett riktigt bra lopp på den tredje parallellsträckan. I förstalaget sprang sedan Göran Nilsson den sista sträckan och i andralaget Olof Persson. Inga felstämpling-

ar än så länge och väl i mål kan man konstatera att både Göran och Olof har plockat ett antal placeringar. Förstalaget kommer in som 86:a och andralaget som 124:a. En väl godkänd insats av båda lagen.

När tävlingen var över var det då dags för

Erik förstasträcka i lag 1.

Starten.

hemresa. Dagen innan tävlingen sades det att det skulle bli kuling/stormvarning på Östersjön dagen för vår hemresa, men det kändes som att detta var mer av en standard för ett Halikko och ingen upplevde väl detta som något bekymmer. Dock var det så att båten skulle anlända till Stockholm på morgonen istället för till Kapellskär på grund av det dåliga vädret. Väl på båten Silja Europa kunde vi som vanligt avnjuta en delikat

buffé med glada hejarop från IFK Lidingö vid borden intill, som hade diverse lottvinster och annat att dela ut till sina lagkamrater.

Nu började kvällen på allvar och var och en tillbringade denna som vanligt på egen hand eller i goda vänners lag. På morgonen sedan anlande vi väldigt tidigt vid klockan 5 och hade då en buss som tog oss tillbaka till Tingshuset i Huddinge.

Jonny försträcken lag 2.

Olof sistasträcken lag 2.

Göran sistasträcken lag 1.

Snättringe SK

Funktionärer och kommittéer

Huvudstyrelse

Ordförande: Göran Nilsson	779 86 47
Vice ordf.: Björn Silwén	711 49 70
Sekreterare: Stefan Granath	568 706 13
Kassör: Anita Persson	746 69 32

Orienteringsstyrelse

Ordförande: Göran Nilsson	779 86 47
Vice ordf.: Björn Silwén	711 49 70
Sekreterare: Stefan Granath	568 706 13
Kassör: Anita Persson	746 69 32
Ledamot: Gösta Guteland	746 76 70
Ledamot: Tomas Movin	689 88 23
Ledamot: Mats Johansson	608 23 96

Revisorer

Ordinarie: Bengt Bivrin	
Ordinarie: Claes Andersson	774 14 55
Suppleant: Sture Lantz	774 64 67

Tränings- & Ungdomskommittén

Agneta Holgersson	779 81 39
Leif Andersson	774 86 81
Jonny Nilsson	711 05 61
Kerstin Eriksson	774 12 64
Kerstin Movin	689 88 23
Monica Fröjd	711 51 12
Lars Bjursäter	711 11 40
Anders Mellergård	689 77 86
Marlene Blomqvist	070-759 11 56
Carl Agestam	711 34 83
Rune Rådeström	771 75 95
Göran Nilsson	779 86 47
Nadja Dahlström	437 521 44
Anders Bergmark	774 47 22
Jonas Nyman	774 83 30
William Blomqvist	774 86 81
Mats Johansson	608 23 96
Björn Silwén	711 49 70
Anders Hedberg	711 18 83
Lennart Bjursäter	39 61 36

Uttagningskommittén

Herrseniorer: Björn Silwén	711 49 70
Gubbar: Olof Persson	746 69 32
Lennart Bjursäter	39 61 36
Damer: Nadja Dahlström	437 521 44
Damer +35: Agneta Holgersson	779 81 39
Ungdomar: Jonny Nilsson	711 05 61

Julgranskommittén

Lennart Bjursäter	39 61 36
Anders Bergmark	774 47 22
Thomas Olofsson	711 61 47

Stugkommittén

Källbrink: Allan Nyberg	774 60 48
Material: Göran Johansson	774 29 28
Charlottendal: Ragnar Bergmark	774 55 94
Anders Bergmark	774 47 22
Klubbvärdar: Inga-Britt Fredriksson	689 72 02
Gösta Eriksson	711 46 26
Uthyrning: Roland Nyman	774 83 30
Klubbshop: Ann Mårts	774 76 51
Marcel Triplet	641 92 13

Skid-OL

Anders Bergmark	774 47 22
-----------------	-----------

Tävlingsanmälare

Leif Hermundstad	570 248 90
------------------	------------

Webbgruppen

Webmaster: Leif Andersson	774 86 81
William Blomqvist	774 86 81
Fredrik Holgersson	779 81 39

Övrigt

Resultatkort: Ingemar Lindqvist	646 47 17
Pressvärd: Svenåke Svensson	711 42 90
Elitkontakt: Anders Bergmark	774 47 22

Telefonsvare: 774 75 53

(Information om träning, samling m m)

Telefon & fax, klubblokalen: 711 78 47

(Även möjlighet att lämna meddelanden till förenings-assistent.)